

har langt mere udbredte optionsordninger og ingen restriktioner på aftalerne, er der alligevel masser af mobilitet.

Kl. 16.15

Så vil jeg godt sige, at med hensyn til ingeniørerne kan vi i hvert fald godt vende spørgsmålet den modsatte vej. Tænk på, hvor mange tusinder og atter tusinder af ingeniører der uddannes hvert år i lande som Kina, Indien og USA – lande, som vi mere og mere er i direkte konkurrence med, især når det gælder videnvirksomheder. Hvis internationalt baserede virksomheder finder ud af, at i de lande kan de ansætte alle de ingeniører, de vil, på optionsordninger uden restriktioner, men at det er meget besværligt at ansætte ingeniører på optionsordninger i Danmark, vælger de virksomheder de andre lande. Det er netop derfor, vi skal sørge for, at der er nogle muligheder for fornuftige optionsordninger i Danmark, så virksomhederne får lyst til at ansætte ingeniører i Danmark, og netop det, at så mange ingeniører har optionsordninger, viser jo, at virksomhederne er interesserede i også at kunne tilbyde optionsordninger, når de skal ansætte ingeniører.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til hr. Lars Barfoed, og så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Intet varer jo ved, så jeg vil ikke være i stand til at gentage min tilslutning til den konservative ordførers ordførelse, som jeg gjorde under det forrige punkt, for jeg er sådan set lodret imod forslaget her, og det er jeg af mange grunde.

Jeg vil sige, at jeg ikke principielt er imod, at man udbreder aktieoptioner. Men jeg er imod, at man meget entydigt laver et lovforslag, som er udformet med direkte henblik på at forringe lønmodtagernes forhold. Jeg forstår simpelt hen ikke ideen i det – jo, ud fra et ideologisk klassekampssynspunkt, men ikke ud fra det samarbejdende folkestyres ånd og efter at have lyttet til faglige og saglige høringssvar. Men en gang imellem skal den ideologiske fane selvfølgelig hejses, og her har regeringen af forunderlige grunde valgt, at den med Dansk Folkepartis støtte vil køre et forslag igennem, som ensidigt er vendt mod lønmodtagerne.

Hr. Lars Barfoed siger, at forslaget ikke straffer lønmodtagere, der rejser fra en virksomhed, fordi der stadig er frie muligheder. Jamen det gør det da. Ideen med aktieoptioner er jo sådan

set at give medarbejderne en gulerod. Man siger til medarbejderne: Du har ydet en god indsats i virksomheden, og som tak for det vil vi gerne give dig nogle optioner ud over din løn.

Hvis optionerne ser ud til at have en vis værdi, har de selvfølgelig den effekt, at man bliver på virksomheden, for ideen med dem er selvfølgelig, at man ikke må rejse; det er jeg godt klar over. Men hvis man rejser for at gøre brug af den mobilitet, som hele samfundet og i øvrigt også De Konservative og vel også Venstre går ind for, bliver man straffet, for så mister man sine optioner, og det er da en straf.

Derfor kan jeg ikke se andet, end at lovforslaget er blevet til ud fra et ønske; virksomheds-ejerne har om at sikre, at lønmodtagerne bliver bundet tættere til virksomheden. Omvendt skal lønmodtagerne fratages muligheden for at få en mulig gevinst, hvis det er sådan, at de forlader virksomheden af egen drift. Det synes vi er en urimelig måde at lave arbejdsmarkedslovgivning på, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu kan optionsordninger jo udformes på forskellige måder, og der findes også forskellige former for optioner. Men grundlæggende går jeg ud fra, at vi er enige om, at en option er en ret til købe nogle aktier i virksomheden, hvor man er ansat, og jo længere tid man er ansat, desto flere aktier får man mulighed for at købe.

Man får altså optioner, efterhånden som ansættelsesforløbet skrider frem, og hvorfor skal det så være urimeligt, at fra den dag, man siger op, kan man altså ikke få flere optioner? De optioner, man har udnyttet, beholder man selvfølgelig, og de aktier, man har købt, har man købt, så hvori består det urimelige i, at fra den dag, man selv vælger at forlade virksomheden, får man ikke flere optioner ud over dem, man har udnyttet, og ikke ret til at købe flere aktier? Mig forekommer det helt rimeligt og logisk, for udgangspunktet for aftalen var jo netop at fastholde folk i et ansættelsesforløb, og at man kan tegne flere aktier, efterhånden som man har været ansat længere tid i virksomheden.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstod spørgsmålet, for sådan som jeg har læst teksten, er der jo ikke tale om, at man efter sin frivillige aftræ-